KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1218/2005,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2005,

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1182/2005 säädetyn, yli 160 kilogramman painoisten elävien Sveitsistä peräisin olevien nautaeläinten tuontitariffikiintiön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) ja erityisesti sen 32 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1182/2005, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2005, yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä yhteisön tariffikiintiön avaamiseksi Sveitsistä peräisin olevien elävien nautaeläinten tuontia varten ([2]) säädetään tullittoman yhteisön tariffikiintiön avaamisesta yksipuolisena siirtymätoimenpiteenä kyseisen asetuksen voimaantulopäivän ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajanjaksoksi 2 300:n Sveitsistä peräisin olevan, elopainoltaan yli 160 kilogramman painoisen elävän nautaeläimen tuontia varten.

(2) Tariffikiintiöiden myöntämistä varten ja kyseessä olevat tuotteet huomioon ottaen on aiheellista soveltaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 32 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua samanaikaisen tarkastelun menetelmää.

(3) Ollakseen oikeutettuja näihin tariffikiintiöihin tuotteiden on oltava peräisin Sveitsistä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton maataloustuotteiden kauppaa koskevan sopimuksen ([3]), jäljempänä 'sopimus', 4 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

(4) Keinottelun välttämiseksi on aiheellista saattaa kiintiössä käytettävissä olevat määrät sellaisten toimijoiden käyttöön, jotka kykenevät osoittamaan harjoittavansa tosiasiallisesti merkittävän suuruista kauppaa kolmansien maiden kanssa. Tämän vuoksi ja tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi on aiheellista vaatia, että kyseiset toimijat ovat tuoneet vähintään 50 eläintä 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän huhtikuuta 2005 välisenä aikana, ottaen huomioon, että 50 eläimen erää voidaan pitää tavanomaisena rahtina. Kokemus on osoittanut, että yhden erän myynti tai ostaminen on vähimmäisedellytys, jotta liiketoimi voidaan katsoa todelliseksi ja kannattavaksi.

(5) Näiden arviointiperusteiden valvonta edellyttää, että hakemus olisi esitettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuoja on kirjattu alv-rekisteriin.

(6) Keinottelun välttämiseksi olisi myös evättävä kiintiön käyttöoikeus tuojilta, jotka eivät enää 1 päivänä tammikuuta 2005 harjoittaneet elävien nautaeläinten kauppaa. Olisi lisäksi vahvistettava tuontioikeuksiin liittyvä vakuus, poistettava tuontitodistusten siirtomahdollisuus ja myönnettävä toimijoille tuontitodistuksia ainoastaan niistä määristä, joita koskevat tuontioikeudet näille toimijoille on myönnetty.

(7) Jotta voitaisiin taata tasavertainen kiintiön käyttöoikeus varmistaen samalla, että eläinten lukumäärä hakemusta kohden on kaupallisesti kannattava, olisi vahvistettava eläinten enimmäis- ja vähimmäismäärä kussakin hakemuksessa.

(8) Olisi säädettävä, että tuontioikeudet myönnetään harkinta-ajan jälkeen ja soveltaen tarvittaessa kiinteää vähennysprosenttia.

(9) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti järjestelmää olisi hallinnoitava tuontitodistusten avulla. Sen vuoksi olisi säädettävä erityisesti hakemusten jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä tiedoista, jotka on sisällytettävä hakemuksiin ja todistuksiin maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([4]) ja naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1445/95 ([5]) tiettyjä säännöksiä tarvittaessa täydentäen tai niistä poiketen.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).
([2]) EYVL L 190, 22.7.2005, s. 1.
([3]) EYVL L 114, 30.4.2002, s. 132.
([4]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1741/2004 (EUVL L 311, 8.10.2004, s. 17).
([5]) EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1118/2004 (EUVL L 217, 17.6.2004, s. 10).

(10) Jotta toimija olisi velvollinen hakemaan tuontitodistukset koko sille määrälle, jolle kyseiselle toimijalle on myönnetty tuontioikeudet, olisi tällainen hakemus tuontioikeuksiin liittyvän vakuuden osalta vahvistettava maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 ([1]) mukaiseksi ensisijaiseksi vaatimukseksi.

(11) Kiintiön moitteeton hallinnointi edellyttää kokemusten mukaan niin ikään, että todistuksenhaltija on todellinen tuoja. Tämän vuoksi tällaisen tuojan olisi osallistuttava aktiivisesti kyseisten eläinten ostoon, kuljetukseen ja tuontiin. Tästä syystä todisteen esittäminen tällaisesta toiminnasta olisi asetettava ensisijaiseksi vaatimukseksi todistukseen liittyvän vakuuden osalta.

(12) Kiintiössä tuotuja eläimiä koskevan tiukan tilastollisen valvonnan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua sallittua poikkeamaa ei pitäisi soveltaa.

(13) Kyseisen kiintiön moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä, että tätä asetusta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1182/2005 voimaantulopäivästä.

(14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihaalan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan yksipuolisena siirtymätoimenpiteenä yhteisön tulliton tariffikiintiö tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajanjaksoksi 2 300:n Sveitsistä peräisin olevan, elopainoltaan yli 160 kilogramman painoisen ja CN-koodeihin 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 tai 0102 90 79 kuuluvan elävän nautaeläimen tuontia varten.

Kyseisen tariffikiintiön järjestysnumero on 09.4203.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan sopimuksen 4 artiklassa annettuja alkuperäsääntöjä.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun kiintiön käyttäminen edellyttää, että hakija on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka on hakemuksen esittämishetkellä todistettava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla tuoneensa 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän huhtikuuta 2005 välisenä aikana vähintään 50 CN-koodeihin 0102 10 tai 0102 90 kuuluvaa eläintä.

Hakijan on oltava kirjattu kansalliseen alv-rekisteriin.

2. Todisteet tuonnista esitetään ainoastaan vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan tulliasiakirjan avulla, jonka on oltava tulliviranomaisten asianmukaisesti hyväksymä ja sisällettävä viittaus kyseiseen hakijaan.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimivaltaisen viranomaisen oikeaksi todistamat jäljennökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asiakirjoista. Kun tällaisia jäljennöksiä hyväksytään, siitä on mainittava 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa jäsenvaltion ilmoituksessa kunkin asiaan liittyvän hakijan osalta.

3. Toimijat, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 2005 enää harjoita naudanlihan kauppaa kolmansien maiden kanssa, eivät ole kiintiöön oikeutettuja.

4. Yritysten, joilla kullakin on 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäismäärän mukaista viitetuontia, sulautumisen tuloksena syntynyt yritys voi käyttää kyseistä viitetuontia hakemuksensa perusteena.

3 artikla

1. Tuontioikeushakemus on mahdollista tehdä ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa hakija on kirjattu kansalliseen alv-rekisteriin.

2. Tuontioikeushakemusten on koskettava vähintään 50:tä eläintä, eivätkä ne saa koskea yli viittä prosenttia käytettävissä olevasta määrästä.

Jos hakemuksia tehdään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suuremmasta määrästä, ylimenevää osaa ei oteta huomioon.

3. Tuontioikeushakemukset on jätettävä viimeistään tämän asetuksen julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* seuraavana kymmenentenä työpäivänä klo 13.00 Brysselin aikaa.

4. Kukin hakija saa jättää ainoastaan yhden 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiintiötä koskevan hakemuksen. Jos sama hakija jättää useamman kuin yhden hakemuksen, kyseisen hakijan kaikki hakemukset hylätään.

([1]) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 673/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 17).

5. Tarkastettuaan esitetyt asiakirjat jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo hakijoista ja niiden osoitteista sekä haetuista määristä viimeistään hakemusten jättämiselle asetetun määräajan päättymistä seuraavana kymmenentenä työpäivänä.

Kaikki ilmoitukset, myös tyhjät ilmoitukset, on lähetettävä faksilla tai sähköpostilla, ja jos hakemuksia on jätetty, on käytettävä liitteessä I olevaa mallia.

4 artikla

1. Edellä 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen saatuaan komissio päättää mahdollisimman nopeasti, missä määrin hakemukset voidaan hyväksyä.

2. Jos määrät, joista 3 artiklassa tarkoitettuja hakemuksia on jätetty, ylittävät käytettävissä olevat määrät, komissio vahvistaa haettuja määriä koskevan yhtenäisen vähennyskertoimen.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vähennyskertoimen tulokseksi saadaan määrä, joka on pienempi kuin 50 eläintä hakemusta kohti, myöntäminen suoritetaan arpomalla 50 eläimen erissä kyseistä jäsenvaltiota kohden. Jos jäljelle jää määrä, joka on pienempi kuin 50 eläintä, kyseiselle määrälle myönnetään yksi tuontioikeus.

5 artikla

1. Tuontioikeuksiin liittyväksi vakuudeksi vahvistetaan 3 euroa eläintä kohti. Vakuus on asetettava toimivaltaiselle viranomaiselle tuontioikeushakemuksen jättämisen yhteydessä.

2. Tuontitodistuksia on haettava koko sille määrälle, jota koskevat tuontioikeudet hakijalle on myönnetty. Tämä velvoite on asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklan 2 kohdan mukainen ensisijainen vaatimus.

3. Jos tuontioikeuksia myönnetään haettua vähemmän 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähennyskertoimen soveltamisen vuoksi, asetettu vakuus vapautetaan suhteessa vähennykseen viipymättä.

6 artikla

1. Myönnettyjen määrien tuonnin edellytyksenä on yhden tai useamman tuontitodistuksen esittäminen.

2. Todistushakemukset voidaan jättää ainoastaan jäsenvaltiossa, jossa hakija on hakenut ja saanut kiintiön tuontioikeudet. Aina kun tuontitodistus myönnetään, tuontioikeuksia vähennetään vastaavasti.

3. Tuontitodistukset annetaan tuontioikeudet saaneiden toimijoiden hakemuksesta ja heidän nimiinsä.

4. Todistushakemuksessa ja todistuksessa on oltava seuraavat merkinnät:

a) 8 kohdassa alkuperämaa;

b) 16 kohdassa yksi tai useampi seuraavista CN-koodeista:

0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 tai 0102 90 79;

c) 20 kohdassa kiintiön järjestysnumero (09.4203) ja vähintään yksi liitteessä II luetelluista merkinnöistä.

Todistus velvoittaa tuomaan 8 kohdassa ilmoitetusta maasta.

7 artikla

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjä tuontitodistuksia ei ole mahdollista siirtää, ja ne oikeuttavat tariffikiintiöiden käyttöön ainoastaan, jos niihin merkityt nimi ja osoite ovat samat kuin todistusten mukana seuraaviin vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeviin tulli-ilmoituksiin merkityt vastaanottajan nimi ja osoite.

2. Tuontitodistukset eivät saa olla voimassa 31 päivän joulukuuta 2005 jälkeen.

3. Tuontitodistukseen liittyvä vakuus on 20 euroa eläintä kohden, ja hakijan on asetettava vakuus todistushakemuksen jättämisen yhteydessä.

4. Annetut todistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä.

5. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan tulli-ilmoituksen hyväksymispäivänä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli kannetaan täysimääräisenä kaikista tuontitodistuksen määrät ylittävistä tuoduista määristä.

6. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 III osaston 4 jaksossa säädetään, vakuutta ei vapauteta ennen kuin on esitetty todisteet siitä, että todistuksenhaltija on kaupallisesti ja teknisesti vastannut kyseisten eläinten ostosta, kuljetuksesta ja vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta. Todisteena on esitettävä vähintään:

a) vientimaana olevaan kolmanteen maahan sijoittautuneen myyjän tai hänen edustajansa todistuksenhaltijan nimiin laatima alkuperäinen kauppalasku tai sen oikeaksi todistettu jäljennös ja todisteet siitä, että todistuksenhaltija on suorittanut maksun tai avannut myyjän hyväksi peruuttamattoman remburssin;

b) todistuksenhaltijan nimiin laadittu kyseisiä eläimiä koskeva kuljetusasiakirja;

c) asiakirja, jonka mukaan tavarat on ilmoitettu yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi ja johon on merkitty vastaanottajana olevan todistuksenhaltijan nimi ja osoite.

8 artikla

Asetusten (EY) N:o 1291/2000 ja (EY) N:o 1445/95 säännöksiä sovelletaan, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1182/2005 voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2005.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE I

Faksi: (32-2) 292 17 34

Sähköpostiosoite: AGRI-IMP-BOVINE@cec.eu.int

Asetuksen (EY) N:o 1218/2005 soveltaminen

Järjestysnumero: 09.4203

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO PO AGRI D.2 – MARKKINATOIMENPITEIDEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

TUONTIOIKEUSHAKEMUS

Päivämäärä: ..... Kiintiökausi: .....

Jäsenvaltio: .....

Hakijanumero (1) (2)	Hakija (nimi ja osoite)	Määrä (eläintä)
	Yhteensä	

Jäsenvaltio: ..... Faksi: .....

Puh.: .....

Sähköposti: .....

(1) Juokseva numerointi.

(2) Merkittävä asteriksilla (*), kun hakemus tehdään 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

LIITE II

6 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetut merkinnät

— *espanjaksi:* Reglamento (CE) nº 1218/2005

— *tšekiksi:* Nařízení (ES) č. 1218/2005

— *tanskaksi:* Forordning (EF) nr. 1218/2005

— *saksaksi:* Verordnung (EG) Nr. 1218/2005

— *viroksi:* Määrus (EÜ) nr 1218/2005

— *kreikaksi:* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1218/2005

— *englanniksi:* Regulation (EC) No 1218/2005

— *ranskaksi:* Règlement (CE) nº 1218/2005

— *italiaksi:* Regolamento (CE) n. 1218/2005

— *latviaksi:* Regula (EK) Nr. 1218/2005

— *liettuaksi:* Reglamentas (EB) Nr. 1218/2005

— *unkariksi:* 1218/2005/EK rendelet

— *hollanniksi:* Verordening (EG) nr. 1218/2005

— *puolaksi:* Rozporządzenie (WE) nr 1218/2005

— *portugaliksi:* Regulamento (CE) n.º 1218/2005

— *slovakiksi:* Nariadenie (ES) č. 1218/2005

— *sloveeniksi:* Uredba (ES) št. 1218/2005

— *suomeksi:* Asetus (EY) N:o 1218/2005

— *ruotsiksi:* Förordning (EG) nr 1218/2005